

tartunk, hogy nem arról van szó, hogy Isten kínozna minket. Eljutottunk arra pontra, hogy felismertük, mennyire múlandó ez az élet, és hogy a szenvedés időleges. Véget ér az örökkévalóság által. Egyikük sem jut ki innen élve, mindannyiunknak fel kell készülnünk életünk legfontosabb eseményére, az ítéletünkre, mikor halálunk óráján Isten elé állunk.” Lamar úgy fogalmazott; minden viszontagság és nehézség ellenére nyugodtan tudtak aludni, tudván, hogy Isten az, aki irányít, és ez a nehézség az Ő akaratára szerint való.

“Egyetlen szenvedés sem mehet kárba. Nem tudom, hová visz Isten. Azt akarja, hogy megmutassam az embereknek, hogyan lehet kegyelemmel eltelve meghalni? Vagy csodát fog mutatni? Úgy döntöttem, hogy a közösségi médiát arra használom, hogy megmutassam az embereknek, nem számít, mi fog történni, az Istenbe vetett bizalom a legfontosabb... hogy elhagyd a saját vágyaidat és elképzeléseidet, letedd azokat a keresztlábánál, és hagyd, hogy Ő gondoskodjon azokról” – írta egy posztjában Jessica.

777blog.hu

INFORMÁCIÓK A HÉTRE

Október 21, hétfő, 7 óra: A Notre Dame rendért és iskolánkért
Október 22, kedd, Szent II. János Pál pápa, 7 óra
Október 23, szerda, Kapisztrán Szent János áldozópap: nincs szentmise
Október 24, csütörtök, Claret Szent Antal Mária püspök, 7 óra
Október 25, péntek, Szent Mór püspök, 7 óra
Október 26, szombat, 18 óra: + Feleség, édesanya és nagymama
Október 27, Évközi 30. vasárnap, 10 óra: A Bajusz család + tagjai

E hétvége perselygyűjtését a missziók javára ajánljuk fel.

Október 23-án, szerdán nincs szentmise kápolnánkban.

A november 8-i missziós bálra belépőjegyeket a város plébánia hivatalaiban lehet vásárolni.

MINDSZENTY JÓZSEF ÁLTALÁNOS ISKOLA, GIMNÁZIUM ÉS KOLLÉGIUM – ISKOLALELKÉSZSÉG; SZENT KERESZT TEMPLOMIGAZGATÓSÁG – 8900 Zalaegerszeg, Zárda utca 25. • Email: mindszenty@martinus.hu • Honlap: mindszentyiskola.hu/iskolalelkeszseg • Facebook: Iskolalelkészség, Zalaegerszeg • Instagram: isklelkeg

Hírnök

2024. október 20.
Évközi 29. vasárnap

*Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium – Iskolalelkészség
Szent Kereszt Templomigazgatóság*

“Elkezdődött a Golgotára vezető utam, és boldog vagyok” – egy rákban elhunyt édesanya, aki hitével ezreket inspirál – 1. rész

Sokan megkérdőjeleznék azt a gondolatot, hogy egy rákban elhunyt édesanyát, aki maga után hagyja férjét és négy gyermekét, áldottnak neveznek. Jessica mégis úgy vélte, hogy őt “megáldotta a rák” – miután halálos betegséget diagnosztizáltak nála, elindított

egy Instagram-oldalt Blessed by cancer névvel, melyen keresztül megörökítette a rákkal folytatott küzdelmét, valamint folyamatos, Istenbe vetett bizalmát és hitét. Nemrég Jessica férje, Lamar beszélt arról, hogy megtérésük hogyan készítette fel őket arra, hogy Istennel az oldalukon nézzenek szembe a rákkal, hogyan döntött Jessica a rák kezelése és a méhében növekedő gyermeke védelme között, és hogyan tudták megőrizni a békét a szenvedések közepette is.

„A rák végül áldás lett Jessica számára. A pap, aki az utolsó kenetet adta fel neki, azt mondta nekem: még soha nem találkoztam olyan emberrel, aki ennyire fel lett volna készülve a halálra.

Jessica a bizonyíték arra, hogy ha mindent átadsz Istennek, a talentumaidat, a szenvedésedet, és a lehető legtokéletebben igyekszel tenni az

Ő akaratát, akkor hihetetlen dolgok történnek. Bíznod kell abban, hogy Isten mindent kézben tart, bármilyen csúnya, bizonytalan, sötét is a szenvedés. Mindig eljön a feltámadás, a dicsőség, ha együttműködsz Isten akaratával, felveszed a keresztedet és mérsz tovább.” Ezzel az erős felütéssel kezdődött a Lammar Hanna-val, Jessica férjével készült beszélgetés; a férfit nemrég egy podcastben kérdeztek rákban elhunyt felesége megindító történetéről.

“Egyetemisták voltunk, mikor megismerkedtünk Jessica-val, egy esküvőn találkoztunk” – kezdte az özvegy. “Kapcsolatba léptünk egymással, de aztán ez megszakadt, és két év eltelt, mire újra elkezdtünk beszélgetni. Határozottan isteni gondviselés volt, hogy végül összeházasodtunk.” Ekkoriban mindketten csak vasárnapi keresztények voltak; eljártak a templomba, de a karrierjüket helyezték első helyre, nem járultak gyakran szentségekhez, nem imádkoztak rendszeresen. Házasságuk első nyolc éve így telt el. Több vállalkozást is elindítottak; a sok munka következtében a hitük háttérbe szorult, olyannyira, hogy kezdetben még a gyermekvállalást is halogatták, amit később mindketten bántak. “Nem éltük meg igazán a hivatásunkat, és éreztük, hogy hiányzik valami az életünkből.”

Aztán elérkezett 2020 márciusa, a Covid-járvány időszaka, mikor a lezárások következtében az emberek kénytelenek voltak online követni a szentmiséket, és nem tudtak szentségekhez járulni. “Ez az időszak sokaknak felnyitotta a szemét. Gyakran nem fogjuk fel, hogy mit kaptunk, amíg el nem veszítjük azt. Amikor a szentségeket elvették tőlünk, megkaptuk az a kegyelmet, hogy még inkább vágyakozzunk az azokban való részesülésben. Fordulópont következett be az életünkben. Ahogy újra személyesen részt tudtunk venni a miséken, végre elkezdtük úgy gyakorolni a katolikus hitünket, ahogy azt Isten akarta. És soha nem fordultunk vissza.” Az addigra már háromgyermekes családban szokás lett a napi rózsafüzér elimádkozása (a gyerekekkel együtt), a katekizmus közös olvasása és értelmezése, a különféle áhítatok végzése. “Minden szülőnek, akinek kisgyereke van, azt javaslom, tartson ki a napi rózsafüzér mellett, mert ahogy egy kicsit idősebbek lesznek a gyerekek, természetes módon az életük részévé válik ez az imádság. Azt gondolom, ez az időszak felkészítette a gyerekeket arra, ami előttünk állt, hiszen sokat beszélgettünk az örökkévalóságról és a szenvedésről is.”

Az első baljós jelek 2020 őszén jelentek meg, mikor Jessica elválózt vett észre a jobb mellén. Kivizsgálhatta magát, az orvosok pedig megnyugtatták, hogy minden rendben van. Néhány héttel később várandós lett negyedik gyermekükkel, Tommy-val, így újabb kivizsgálásra ment – az eredmények alapján pedig rákot diagnosztizáltak nála. “Mikor az első hírek megérkeztek Jessica betegségéről, a gyerekekkel sírtunk egy jó nagyot.

Emlékszem, hogy miután hazajöttünk aznap, teljesen bizonytalannak éreztem a jövőt, óriási zavarodottság volt bennem. Rendben lesz a babánk? A feleségem meg fog gyógyulni? Hogy fogom ezt az egészet kezelni? A többi gyerekem még olyan kicsi volt, mindhárman hat év alattiak. Ugyanakkor egyikünk sem haragudott Istenre. Inkább csak volt egy pillanat, amikor elszomorodtunk a hír hallatán, de ez nem tartott sokáig. Két nappal később szentmisére mentünk, és úgy voltunk vele, hogy ki kell találnunk egy tervet.”

Az édesanya elkezdett olyan szervezetek után kutatni, amelyek segítenek azoknak a nőknek, akik várandósságuk alatt rákkal küzdenek. “Közvetlenül azután, hogy az ultrahangon láttuk, hogyan mozgolódik a kisbabánk, az orvos azt mondta Jessicának: tudnia kell, hogy van arra lehetősége, hogy megszakítsa a terhességet. A szavai letaglőztak minket. De hál’ Istennek, találtunk olyan orvosokat, akik Jessicára és a kisbabánkra is vigyázni akartak.” Az édesanya kemoterápiás kezelésen esett át, és megműtötték. Műtétje után egy nappal azt írta egy Instagram-posztban: “elkezdődött a Golgotára vezető utam. Boldog vagyok. Arra kaptam meghívást, hogy hordozzak egy keresztet, és kezdjek vele valamit.

Imádkozom, hogy tisztán lássam, mi Isten akarata. A szenvedésen keresztül soha nem éreztem még közelebb magam Istenhez, mint most. Igyekszik megszentelni engem. Többet vár el tőlem. Segít nekem, hogy eljussak a célig.”

A daganat 13 centiméteres volt, és a vizsgálatok alapján úgy tűnt, sok más szervet is érint. Az orvosok közölték Jessicával, hogy halálos betegségben szenved. “Mikor megkaptuk a diagnózist, természetesen összetört a feleségem, de gyorsan felvette a keresztjét, és ez nagyon meghatott. Nem habozott. Közben ráadásul még Isten jóságát is hirdette, és hiszem, hogy ezek következtében történt meg az a csoda, hogy miután a kisfiunk megszületett, Jessicánál nem találtak rákot. Tünetmentes lett.

Tommy egészségesen jött a világra, és a mai napig egészséges. A műtétek és a kemoterápia után Isten megvédte őt. Jessicát is megvédte, és miután bekövetkezett ez a csoda, a feleségem nem vesztegette az idejét, hogy ismét hirdesse Urunk jóságát. Szerte az országban előadásokat tartott, tanúságot tett sok-sok templomban. Azt gondolom, természetfeletti kegyelmet kaptunk a kereszt hordozásához.”

Ebben az időszakban Lamar úgy fogalmazott, az életük egy imává vált. “Ha egy templom közelében jártunk, és volt időnk, a kezeléseik között bementünk egy imára, és áldást kértünk a helyi plébánostól. Együtt olvastunk lelki olvasmányokat, keresztúti áhítatot végeztünk. Sokat olvastunk a szenvedésről, például Szent Alfonz Felkészülés a halálra c. könyvét, ami rengeteget segített abban, hogy jól szenvedjünk, mert tudtuk, hogy hová